

Araguaia

amb el Bisbe Casaldàliga

Roger de Llúria 126, 3-1

08037 BARCELONA

Tel. 93 317 61 77

Fax 93 412 53 84

correu electrònic: araguaia@pangea.org

<http://araguaia.pangea.org>

CARTA N. 75 - NOVEMBRE 2013

EL PAPA FRANCESC PARLA A LA SOCIETAT

La Conferència Nacional dels Bisbes de Brasil va presentar a l'agost l' **Anàlisi de la Conjuntura**. En un dels apartats fa referència a l'anada del Papa Francesc a Brasil, que compartim.

El Papa Francesc s'ha convertit en un gran referent per a la humanitat –per la transparència de les seves actituds i la presència de valors vers la dignitat humana. Vivim en una època de grans canvis, però amb greus oblits dels líders internacionals. Moltes crisis estan en una cruïlla, a voltes sense la claredat dels resultats que prometen. Per exemple, que la política està en crisi ja és un fet acceptat mundialment. Cada dia les enquestes mostren un creixent descrèdit dels polítics, els ciutadans han perdut la confiança de que la política doni respostes a les seves vides.

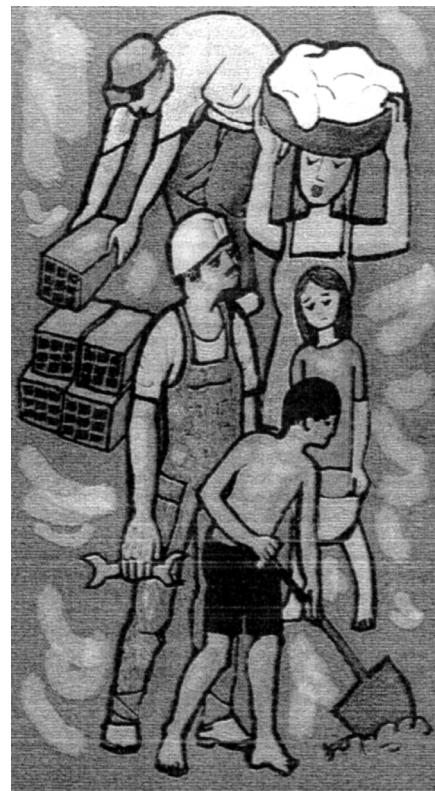
No existeixen avui dia en el món líders, ni referències polítiques, ideològiques o morals de rellevada importància. Hi ha però dues personalitats que destaquen, un es presenta ara i l'altre està finalitzant la seva missió són el Papa Francesc i Nelson Mandela.

Els millors missatges del Papa han estat els seus discursos i les seves declaracions a la premsa. Però no només perquè ho fa de manera contundent, ho viu en la seva vida quotidiana, en els seus contactes permanents amb el món, a les misses i homilies, se'ls coneix com les "encícliques no oficials".

Aquesta coherència de la seva vida personal, dels seus gestos, de la seva renúncia al luxe i als símbols de poder, amb el seu discurs constant i continuat a favor dels més febles, dels pobres, dels que protesten i no és resignen a la injustícia, esdevé un missatge molt fort en un món de realisme ferotge.

Milions de joves i altres (no tan joves) van rebre en els dies de la Jornada Mundial de la Joventut una allau de missatges papals en diverses dimensions per a grups específics. Aquí recopilem algunes de les seves reflexions qüestionadores en la recerca d'una societat més justa i democràtica. El món dels polítics, dels que tenen el poder, dels que tenen por de les multituds quan lluiten pels seus drets, s'ha d'haver sentit incomodat.

Als polítics que embruten l'activitat política amb la seva maquinària de comprar vots, el Papa va recordar "la tasca de rehabilitar la política, que és una de les formes més elevades de la caritat", assenyalant que "els joves tenen una especial sensibilitat davant la injustícia, però moltes vegades se senten decebuts amb la notícia de la corrupció ". Als que subordinen la funció de l'administració pública al joc brut dels interessos econòmics, des de l'elecció, el Papa va contrarestar "una visió humanista de l'economia i la política, per acostar cada vegada més persones a participar, evitant l'elitisme i eradicant la pobresa,

Amèrica - Carisma - Esperança - Pobres - Negres - Indis - Terra - Fidelitat - Regne - Pasqua

Drets Humans - Poble de Déu - Tercer Món - Ecologia - Ecumenisme

per garantir a totes les persones la dignitat, la fraternitat i la solidaritat “.

En declaracions a la classe dirigent del país, el Papa Francesc insistí en la necessitat de mirar cap al futur amb la mirada de la veritat. “Tots aquells que tenen un paper de responsabilitat en una nació, estan cridats a afrontar el futur “ amb els ulls serens dels que saben percebre la veritat”, com va dir el pensador brasiler Alceu Amoroso Lima (...). I va afegir: “És impossible imaginar un futur per la societat, sense una forta contribució de l’ energia moral en una democràcia que roman tancada en la pura lògica i en el simple equilibri de representació d’interessos constituïts.”

Francesc va destacar el diàleg com un camí cap a la democràcia i va destacar el paper de la religió en l’estat laic. “Considero també fonamental en aquest diàleg la contribució de les grans tradicions religioses, que tenen un paper fèrtil de ferment de la vida social i de l’animació de la democràcia. Propici per a la convivència pacífica entre les diferents religions en un estat laic, que sense assumir com a pròpia cap confessió, respecta i valora la presència de la dimensió religiosa en la societat, afavorint les seves expressions més concretes”.

Finalment, va fer èmfasi en la necessitat de que els líders afavoreixin la cultura de la trobada. “L’única manera que una persona, una família, una societat creixi , l’única manera d’avançar en la vida dels pobles és la cultura de trobar-se, una cultura segons la qual tothom té alguna cosa bona per donar i tothom pot rebre a canvi alguna cosa bona. L’altre sempre té alguna cosa per donar-nos, a condició que sapiguem acostar-nos amb una actitud oberta i disponible, sense prejudicis. Aquesta actitud oberta, disponible, lliure de prejudicis, jo la definiria com “la humilitat social” que és el que afavoreix el diàleg ... “

EL PAPA FRANCESC AMB PERE CASALDÀLIGA

En aquests sis mesos de papat Francesc, bisbe de Roma, ha nomenat explícitament dues vegades en Pere Casaldàliga.

Senzilles referències que ens parlen de Pere Casaldàliga com un referent mundial del que vol dir ser cristià, compromés i testimoni viu de Jesús.

Perquè en Pere, igualment que Francesc, creu en el Déu de la Vida.

Perquè Francesc igualment que Pere, creu en la misericòrdia de l’ésser humà.

Perquè ambdós han optat per un evangeli dels pobres, tot fent-nos descobrir la història, la cultura, l’ economia i la política des de les vïc-times.

Una forma comú de ser i de fer església: sobris, austers, proféticos.

El passat mes d’agost es va celebrar el Capítol General de l’ordre de S. Agustí (Agustins) i la missa d’ obertura fou celebrada per Francesc, bisbe de Roma.

Acabada la celebració va voler saludar tots els presents. Quan li va arribar el torn al pare Paulo Gabriel, aquest li va explicar: “ els agustins tenim una comunitat a la Prelazia de São Felix do Araguaia. Jo he viscut 20 anys amb Dom

Pedro Casaldàliga i ara vinc de ser-hi quasi tot el mes d’ agost amb ell” . I el Papa Francesc li contestà: “digue-li que el porto al cor.”

En un altre moment, tot aprofitant la visita de l’Adolfo Pérez Esquivel a Roma, en Pere li va demanar que traslladés al Papa el seu desig de la defensa indígena, i de que rehabilités oficialment la Teologia de l’alliberament i els seus teòlegs tot mostrant una reconciliació efectiva amb ells.

En la mateixa audiència A. Pérez Esquivel va entregar al Papa una copia del “Pacte de les Catacombes” manifest creat pels bisbes durant el Concili Vaticà II (entre ells Helder Câmara, Leonidas Proaño, Sergio Méndez Arceo...) per una església pobre i per als pobres.

Pérez Esquivel va parlar també dels drets humans i Francesc va dir amb claredat: “que cal cercar la veritat, la justícia i la reparació” tot mencionat els màrtirs de tot el món”

Van parlar, “que els màrtirs són llavors de vida” i Francesc de Roma, va citar entre “els profetes, els Teòlegs de l’alliberament: Pedro Casaldàliga, poeta afincat al Brasil, al bisbe de l’Equador, Leonidas Proaño, al bisbe salvadoreny Oscar Romero, i al bisbe de Brasil Helder Câmara”.

LA GERMANA GENOVEVA SEMPRE EN EL RECORD

El dia 24 de setembre rebíem la notícia de la mort de la Genoveva –Veva- monja francesa de les Germanetes de Jesús que durant més de 60 anys va conviure amb els Indis Tapirapés. Impulsora d'un nou fer missioner amb els indígenes i que va ser l'ànima en el naixement de CIMI (Consell Indigenista Missioner).

Transcrivim el bonic missatge que l'amic Canuto ens ha enviat, així com el que hem fet arribar en nom de l'associació a la prelatia de Sao Félix.

Amics i amigues

Acabo de tornar d' Urubu Branco on he estat als funerals de la Germaneta Genoveva. Voldria compartir amb vosaltres el que he vist i viscut, Primer, les informacions sobre la mort.

Genoveva, al matí de dimarts 24, es trobava bé. Havia preparat fang per fer alguns arranjaments a la casa. Va dinar tranquilament amb la germaneta Odile. Estaven descansant, quan es va queixar de mal al pit. Odile va anar ràpid a buscar un cotxe per portar-la a l'hospital de Confresa . Pel camí cada cop respirava pitjor. Va morir abans d'arribar a l'hospital.

A la tornada a l'aldea , consternació general. Genoveva ha vist néixer gairebé el 100% dels Apyâwa (és així com s'autodenominàvem els Tapirapé. I així es tornen a autodenominar ara), en aquests 61 anys de vida compartida. Els Apyawa van insistir en enterrar-la, segons les seves costums, com si un d'ells hagués mort. Els càntics fúnebres rimats amb els passos es van prolongar per molt temps, durant la nit i el dia següent. S' escoltaven molts plors i moltes lamentacions.

Genoveva va ser enterrada segons el ritual Apyawa dins de la casa on vivia.

La fossa va ser oberta amb molta cura pels Apyawa, acompanyada de càntics rituals. A una alçada de 40 cm del terra van ser col·locades dues fustes una en cada punta de la fossa. En aquestes fustes es va amarrar l'hamaca que va quedar en la posició de quan està dormint. Sobre les fustes van ser col·locats uns taulons. I sobre els taulons s'hi va posar la terra. Tota la terra va ser passada pel sedàs per les dones, com és tradició. Al dia següent aquesta terra va ser mullada de manera que quedà ferma i espessa. Tot va anar acompanyat de càntics rituals.

En l'hamaca en que dormia cada dia, Genoveva continua el somni etern entre aquells que va escollir com a poble.

La notícia de la mort es va escampar per la

regió, per Brasil i pel món. Agents de Pastoral de la Prelazia de Sao Félix do Araguaia, els actuals i alguns antics, amics i admiradors del treball de les germanetes van arribar pel comiat. La vice-presidenta del CIMI, germana Emilia, amb els coordinadors del CIMI, de Cuiabà, van arribar després d'un viatge de 1100 Km, quan el cos ja estava a la fossa, encara cobert només amb els taulons. Els Apyawa els van retirar perquè els que acabaven d'arribar la veiessin per última vegada en la seva hamaca.

Els membres de l'equip pastoral de la Prelazia de Sao Félix do Araguaia, juntament amb els altres no indígenes, entre els càntics rituals

dels Tapirapé, van anar barrejant càntics i testimonis de la caminada cristiana de la germaneta Genoveva.

Al final, el cacic va dir que els Apyawa estan molt tristos amb la mort de la germaneta.

Parlant en portu-

gugués i tapirapé, va ressaltar el respecte amb que ells han estat sempre tractats per les germanetes, durant aquests seixanta anys de convivència. Va recordar que els Apyawa deuen la seva sobrevivència a les germanetes, doncs quan elles van arribar , eren molt pocs i ara gairebé són mil persones.

La Genoveva està plantada en territori Tapirapé, un monument de coherència, silenci i humilitat, de respecte i reconeixement del diferent, proclamant com amb accions simples i petites és possible salvar la vida de tot un poble.

Va valdre la pena haver tingut aquesta oportunitat.

Una abraçada a totes i tots.

Canuto.

Benvolguts/des germans/es de Caminada de la Prelazia de Sao Felix do Araguaia,

L'associació Araguaia amb el bisbe Casaldàliga hem rebut la notícia de la mort/ressurrecció de la Germana Genoveva.

Tots /es els que la vam conèixer i inclús compartir amb ella, hem d'agraïr aquesta VIDA tan plena.

Segur que ja en la Pasqua continuarà lluitant i celebrant les conquestes del poble Tapirapé i de tots els Indígenes.

Que el seu exemple ens serveixi per continuar sent solidaris amb les Causes del Regne.

*Una abraçada!
As. Araguaia amb el bisbe Casaldàliga*

NOUS CONFLICTES A LA REGIÓ DE SAO FELIX

Quan el conflicte per les terres dels Índigenes Xavantes ja sembla que de mica en mica es va solucinant, tot i les mancances d'infraestructures i alimentació... que pateix l'àrea, un nou conflicte ha esclatat a la regió de Sao Félix.

Aquesta vegada, el conflicte és a Luciara, poble de 2000 habitants situada al nord de Sao Félix. El problema ve donat perquè s'està estudiant la possibilitat d'implantar una Reserva de Desenvolupament Sostenible (RDS) de 110 mil hectàrees, que beneficiaria els "reitoreiros", petits ramaders no indígenes que crien vaques en pastures naturals de la regió, en una dinàmica d'agroextrativisme. És una pràctica tradicional, adequada a les característiques ecològiques i socials locals que es manté des de la dècada de 1930, data de la presència dels primers pagesos a la regió de Luciara.

Aquest projecte de RDS, té una oposició radical dels "fazendeiros" (terratinents) de la regió que veuen en perill el poder invadir aquestes terres per treure-hi el màxim de lucre. De nou han reaccionat de forma violenta, cremant cases dels petits ramaders, bloquejant l'entrada a la ciutat de Luciara, amenaçant i fins i tot disparant dos trets a la porta de la casa d'en Zecao i la Rita, agents de pastoral de la prelazia de Sao Felix que fa molts anys viu i treballen pel poble de Luciara.

Des d'aquí denunciem aquests fets, esperem que les coses es tranquil·litzin i s'aconsegueixi aquesta reserva tant important pels petits ramaders de Luciara i pel medi ambient.

PEDRO CASALDÀLIGA: ES FÁCIL LLEVAR A JESÚS EN EL PECHO, LO DIFÍCIL ES TENER PECHO, CORAJE, PARA SEGUIR A JESÚS.

Transcrivim una part de l'entrevista d'Avelino Seco a Pere Casaldàliga que ha estat publicada a Religión Digital. Podeu trobar-la sencera a:

<http://www.periodistadigital.com/religion/>

(...) P.: Nos gustaría que nos hablase de las Comunidades Cristianas de Base; qué son y qué papel tienen en la renovación de la Iglesia.

... Ahora el desafío es la convivencia, la convivencia es el desafío en todos los campos: en la familia, en el vecindario, en el trabajo, en la comunidad eclesial, la convivencia es el gran desafío. Los indios Minky dicen que "vivir es convivir". La convivencia supone que nos situemos en la Iglesia en una actitud de igualdad; de igual a igual con las otras Iglesias, con las otras religiones, con las otras espiritualidades, con la humanidad. Hemos de partir de esa visión macroecuménica, en vez de partir de una actitud replegada sobre sí misma; partir de una visión abierta en comunión con todos los otros movimientos, espiritualidades y religiones. Hemos de explicitar nuestra fe no como imponiendo una superioridad sino contribuyendo con la concreta historia de Jesús de Nazaret.

(...) P.: ¿Podría explicar un poco más el que no puede haber fe sin política?

La fe sin política no es fe cristiana. No puede haber fe cristiana sin encarnación; encarnación es el misterio de la entrada de Dios, de lleno, en nuestra humanidad por medio de Jesús de Nazaret, y eso supone que asumamos los desafíos de cada día. Todo es política, aunque la política no lo sea todo. Jesús dijo que había venido para que todos tuvieran vida, y la tuvieran en abundancia. Si no me preocupó de la tierra, de la salud, de la educación, de las comunicaciones, incluso de las vacaciones para descansar, no me estoy preocupando de la vida humana. La vida en el otro mundo es un asunto de Dios, que Él resolverá muy bien, porque allí habrá vida y vida en abundancia para todos. A nosotros nos toca mejorar la vida y universalizar la vida aquí, en este mundo. Y si la Iglesia, el Papa, los obispos, los sacerdotes, las monjas y todos aquellos que queremos ser seguidores

de Jesús no hacemos política, no impulsamos las consecuencias sociales, políticas y económicas que tiene la fe, ¿qué testimonio de amor damos?

(...) P.: ¿Por lo que conoce con del Papa nuevo y de Latinoamérica, ¿cree que será capaz de romper con la curia o de organizar de una forma distinta el gobierno de la Iglesia?

No va a ser fácil, no nos podemos hacer la ilusión de que desmonte toda la curia, pero está introduciendo cuñas; el nombramiento del superior general de los franciscanos para el Dicasterio de la vida religiosa me parece un paso, es un recado que pasa; si se mete con otros cargos fuertes de la curia en una línea así ya se verá lo que sucede. Es necesario hacer la transición de una época integrista, autoritaria, de tener toda la verdad, a una época de diálogo; hoy día, para muchos, es fundamental que se equiparen todas las religiones.

P.: Es muy importante no sólo el ecumenismo entre cristianos sino el diálogo con todas las religiones, pero hay cierto miedo a diluirse por parte de los responsables jerárquicos.

Eso fue una angustia de Benedicto XVI, un miedo a que se diluyese la Iglesia durante su mandato. El diálogo interreligioso supone un cierto coraje para superar la actitud de teologar con cierta naturalidad diciendo que "fuera de la Iglesia no hay salvación"; ahora de repente nos dicen que hay salvación en todas partes. Yo digo que sólo la Iglesia es Iglesia cuando salva, cuando anuncia la Buena Nueva, cuando estimula la participación fraterna. El mundo es plural, Dios es mayor que todas las religiones. Es evidente que hay que saber conjugar una actitud de diálogo abierto y una actitud de libertad en la propia identidad; no se trata de ser católicos vergonzantes sino de vivir con naturalidad y elegancia la propia fe. Sólo hay diálogo con una actitud adulta contribuyendo con tu identidad a la identidad de los demás. (...)

PRESENTACIÓ AGENDA LLATINOAMERICANA A BARCELONA

Us convidem a la presentació de l'Agenda llatinoamericana 2014 que porta per títol:

LLIBERTAT, LLIBERTAT

a càrrec de JORDI COROMINES

Doctor en Filosofia. S'ha dedicat a l'estudi de Zubiri, sobre el que ha publicat diversos llibres. Ha viscut molts anys a Nicaragua i El Salvador. Actualment treballa a la Universitat Ramon Llull.

DIA: 25 de NOVEMBRE de 2013.

LLOC: Llibreria Claret: Sala Pere Casaldàliga, Llúria 5, Barcelona

HORA: 19 h.

Convoquen: Araguaia amb el bisbe Casaldàliga,
Comitè Oscar Romero de Barcelona i Justícia i Pau.
Col·labora: Llibreria Claret

ESPEREM LA VOSTRA ASSISTÈNCIA

Araguaia
amb el Bisbe Casaldàliga

DATES A TENIR PRESENTS

ASSEMBLEA 2014

Convoquem a l'assemblea anual de socis i sòcies de l'Associació Araguaia

DIA: dijous 23 de gener de 2014

HORA: 19 h. (primera convocatòria) i 19:30 (segona convocatòria)

LLOC: carrer Llúria 126, 3-1 de Barcelona.

TROBADA 2014

LLIBERTAT, LLIBERTAT

dia 6 d' abril de 2014, a Barcelona

(Rebreu el programa a la propera carta, RESERVEU-VOS LA DATA)

MATERIALS DISPONIBLES

Tenim a la venda:

Agendes Llatinoamericanes 2014 i calendaris del Comitè Oscar Romero.

També tenim els llibres:

Homenaje de amigos a Pedro Casaldàliga

Llibre (recull de textos) dels 20 anys de l'agenda llatinoamericana.

L'excusa (DVD).

PODEU PASSAR PEL SECRETARIAT ELS DIJOUS DE 18 A 20 h.

RECORDEU: NOVA ADREÇA

Carrer Roger de Llúria 126, 3-1 de Barcelona.

Ens podreu trobar, com fins ara, els dijous de 18 a 20 h.